usso rahwa pärrast nende maal olli tehtud. Sest se sõdda ja mässaminne tousis. Kohhe hakkasid monned kurjad ja üllemeeltsed innimessed Kunninga ja teise usso rahwa wasto ennast ühte seltsi heitma, soldatid tingima, ja omma ennese Ma sees risuma ja põlletama, keigeennamiste seäl linnade sees ja moisis, kus meie usso rahwas ellas. Ja pea aego ollid sured troppid ühhes kous, kes sõnna ja teõnna käisid, ja kus nemmad ei leidnud ennese wastast, seäl heitsid nemmad keik enneste melewalla alla, ja teggid immet rahwaga. Kunningas isst ei woinud nende eest rahhul olla, egga neid tallitseda, sest mitto Pohla-Ma Würstit ja herrat tagganesid temmast ärra, ja heitsid temma wasto ühte seltsi. Nemmad läkk tasid ramatud igga kohta sedda kulutama et Kunningast ennam ei piddand kunningaks petama. Meie Keisri-Praua ja Pohla Kunninga wahhel olli wannast jo üks nisuggune seädus et teine teist piddi aitma ja keik nisuggust mässamist ja lahkumist kelama. Sepärrast läkkitati siit monned riggementid sinna, et need mässajad saaksid tallitsetud. Agga nemmad kutsusid Turkide wallitsejat ja temma wägge appi. Sest tulli melle sõdda Turkidega ja Pohla-Ma rahwaga, nenda kui teie enne jo ollete kuulda sanud. Pohla-maal ollid meist agga monned riggimentid, kes neid mässajäid üllesotsisid ja mitto neist mahhalõid. Agga kui nemmad sin ollid hästi mahhalõdud, siis nemmad koggusid seält ta kokko, risusid, põlletasid, ja teggid meilegi suurt waewa, sest meie ei woinud nende eest kussagi rahhul olla. Ja nisuggune waene luggu olli jo wiis aastat seäl olnud, agga

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1774, lk. 16